

skulle opfylde bl.a. EU's miljøregler, og det betyder renere luft og renere vand ikke bare hos dem, men også hos os.

Ligeledes vil de nye lande skulle leve op til EU's arbejdsmarkedsregler, hvilket vil give mere fair konkurrence frem for konkurrence på dårligt arbejdsmiljø og dårlige arbejdsvilkår i det hele taget.

Om en måned slutter EU's regeringskonference forhåbentlig, og det er vigtigt, at regeringskonferencen slutter på en sådan måde, at EU kan fungere efter en meget omfattende udvidelse af medlemskredsen, for intet vil være mere ødelæggende for EU, end at det lammes af det store antal medlemslande med meget store forskelligheder.

Det er hverken i ansøgerlandenes eller i de nuværende EU-landes interesse. Derefter kan forhandlingerne med de 10 lande i Central- og Østeuropa, som har søgt om medlemskab, starte, idet det, som jeg i øvrigt sagde tidligere, ikke kan udelukkes, at der undervejs vil komme flere ansøgninger.

Socialdemokratiet har systematisk arbejdet for, at alle 10 ansøgerlande fra Central- og Østeuropa bliver behandlet på lige fod fra starten af forhandlingerne. Det er afgørende, at alle får lejlighed til at vise, hvad de duer til. Intet kunne være mere ødelæggende, end at EU på forhånd valgte nogle lande ud, som man ville forhandle med, medens andre blev sat i venteposition. Formentlig ville EU i så fald udvælge næsten de samme lande, som NATO gør på sit topmøde i juli måned i år, hvilket ville betyde, at nogle ansøgerlande ville opleve et nej til såvel NATO som EU, altså et dobbelt nej, og det kan man ikke byde befolkningerne i de pågældende lande. De har som demokratiske lande ret til at få medlemskab af EU i det øjeblik, de opfylder betingelserne, og kun gennem forhandlinger vil det være muligt at konstatere, i hvilken udstrækning dette er tilfældet.

Mange har allerede gjort sig tanker om, hvorledes forhandlingerne om udvidelsen af EU skal startes, men kun få har studeret, hvorledes det kan sikres, at forhandlingerne føres til ende med succes. I Danmark har vi beskæftiget os en del med denne problematik. Folketingets Europaudvalg anmodede således Dansk Udenrigspolitisk Institut om at lave en rapport, hvor man fremlagde forslag med sigte på, at udvidelsen skal være en succes. Dansk Udenrigspolitisk Institut løste denne opgave meget flot. De kom med rapporten i februar, og den gav et kvalificeret bud på en strategi.

Det afgørende er nu, at EU's hidtidige førtiltrædelsesstrategi bliver individuelt tilpasset de enkelte ansøgerlande. Europa-Kommissionen har som bekendt meddelt, at den vil komme med sine udtalelser om de enkelte ansøgerlande kort efter regeringskonferencens afslutning, formentlig i juli måned. Disse udtalelser vil indeholde en omhyggelig gennemgang af de enkelte ansøgerlandes styrkepositioner samt de områder, hvor der er problemer i forbindelse med et medlemskab.

I virkeligheden bliver dette et fantastisk godt instrument til den videre proces. En sådan diagnose kan – hvis ellers ansøgerlandene er enige i den – bruges til at identificere de områder, hvor problemerne er størst, og dermed målrette de mange ressourcer, som er til stede i førtiltrædelsesstrategien, for at løse problemerne. Jeg tænker her ikke blot på de økonomiske ressourcer, men f.eks. også på teknisk-administrativ hjælp og andre aktiviteter, som skal sikre ansøgerlandenes forberedelse til medlemskab. EU og altså også Danmark vil være i stand til gennem denne støtte at ramme lige ned i de bløde pletter hos de enkelte ansøgerlande med henblik på at styrke netop disse områder. For ansøgerlandene har en sådan individuel tiltrædelsesstrategi samtidig den fordel, at EU i virkeligheden forpligter sig til at optage de pågældende lande på det tidspunkt, hvor deres problemer er løst.

For Socialdemokratiet er det centralt, at medlemsperspektivet på den måde fastholdes, så der ikke opstår frustration og måske endog bitterhed i nogle lande over, at de ikke bliver optaget i EU i første omgang. Realistisk set ved politikerne i f.eks. Rumænien og Bulgarien godt, at disse to lande næppe er blandt de første af de nye medlemslande; men det afgørende er naturligvis, at Rumænien og Bulgarien hører med til gruppen af nye medlemslande, om end på et senere tidspunkt.

EU støtter ansøgerlandene via PHARE-programmet. PHARE var som udgangspunkt rettet mod teknisk bistand til modtagerlandenes omstilling til demokrati og markedsøkonomi, og det er nu besluttet, at den vigtigste opgave for PHARE i de kommende år er at forberede de central- og østeuropæiske lande til medlemskab af EU. Vægten vil ligge på udviklingen af lovgrundlaget og offentlige institutioner, men også andre områder. Socialdemokratiet anser denne målretning af PHARE som central. EU må støtte udviklingen af velfungerende administrative systemer, som er nødvendige, for at samfunde-